

गोप्य उचुः ।
जयति तेहधिकं जन्मना ब्रजः
श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि ।
दयित दृश्यातां दिक्कु तारका-
स्त्रयि धृतासरस्त्रां रिचिन्वते ॥ 1॥
शरदुदाशये साधुजातस-
त्सरसिजोदरश्रीमुष्वा दृशा ।
सुरतनाथ तेहशुक्लदासिका
ररद निम्नतो नेह किं रधः ॥ 2॥
रिषजलाप्याद्यालराक्षसा-
द्वर्षमारुताद्वैद्युतानलात् ।
बृषमयात्तुजादिश्वतोभया-
दृषभ ते रयं रक्षिता मुहः ॥ 3॥
न खलु गोपिकानन्दनो भरा-
नखिलदेहिनामन्तरात्तुदृक् ।
रिखनसार्थितो रिश्वगुप्तये
सथ उदेयिरात्सात्ततां कुले ॥ 4॥
रिचिताभयं र्विष्णुधुर्य ते
चरणमीयुष्वां संसृतेर्भयात् ।
करसरोरुहं कान्त कामदं
शिरसि धेहि नः श्रीकरग्रहम् ॥ 5॥
ब्रजजनार्तिहरीर योषितां
निजजनस्मयध्वंसनस्मित ।
भज सथे भरत्किंकरीः स्म नो
जलरुहाननं चारु दर्शय ॥ 6॥
प्रणतदेहिनां पापकर्शनं
तृणचरानुगं श्रीनिकेतनम् ।
फणिफणार्पितं ते पदांबुजं
कणु कुचेसु नः कृन्नि हच्छयम् ॥ 7॥
मधुरया गिरा रञ्जुराक्यया
बुधमनोज्ञया पुष्करेक्षण ।
रिधिकरीरिमा रीर मुह्यती-
रधरसीधुनाहंप्यायस्र नः ॥ 8॥
तर कथामृतं तप्तजीरनं
करिभिरीडितं कल्मषापहम् ।
शरणमंगलं श्रीमदाततं
भुरि गृणन्ति ते भुरिदा जनाः ॥ 9॥
प्रहसितं प्रिय प्रेमरीक्षणं

रिहरणं च ते ध्यानमंगलम् ।
रहसि संरिदो या ह्रदिस्पृशः
कुहक नो मनः स्फोभयन्ति हि ॥ 10॥
चलसि यद्ब्रजाच्चारयन्पशून्
नलिनसुन्दरं नाथ ते पदम् ।
शिलतृगांकुरैः सीदतीति नः
कलिलतां मनः कान्तु गच्छति ॥ 11॥
दिनपरिष्कये नीलकुण्डले-
र्नरुहाननं विभ्रदावृतम् ।
घनरजसलं दर्शयन्नुत्-
र्मनसि नः स्मरं रीर यच्छसि ॥ 12॥
प्रणतकामदं पद्मजार्चितं
धरणिमंडनं ध्येयमापदि ।
चरणपंकजं शक्तमं च ते
रमण नः सुनेष्वर्षाधिहन् ॥ 13॥
सुरतरर्धनं शोकनाशनं
स्वरितरेणुना सुष्ठु चूषितम् ।
इतररागरिस्मारणं नृगां
रितर रीर नस्तुहधरामृतम् ॥ 14॥
अटति यद्भ्रानहि काननं
ऋटिर्गुगायते त्वामपश्याताम् ।
कुटिलकुण्डलं श्रीमुखं च ते
जड उदीक्षतां पश्मकृद्दृशाम् ॥ 15॥
पतिसुताश्रयत्रातृवाक्करा-
नतिरिलङ्घ्य तेहस्त्युच्यतागताः ।
गतिरिदस्तुरोदगीतमोहिताः
कितर योषितः कस्त्यजेन्निशि ॥ 16॥
रहसि संरिदं ह्रच्छयोदयं
प्रहसिताननं प्रेमरीक्षणम् ।
बृहदुरः श्रियो रीक्ष्य धाम ते
मुञ्जरतिस्पृहा मुह्यते मनः ॥ 17॥
ब्रजरनौकसां र्यक्तिरंग ते
वृजिनहृन्पलं विश्वमंगलम् ।
त्यज मनाक् च नस्तुत्स्पृहात्पुनां
स्वजनहृद्भजां यन्निषुदनम् ॥ 18॥
यन्ते सुजातचरणाम्बुरुहं सुनेष
भीताः शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ।
तेनाटरीमटसि तद्यथते न किंश्चित्
कूर्पादिभिर्प्रमति धीर्भरदायुषां नः ॥ 19॥

॥ गॊपीगीतम् ॥

इति श्रीमद्भागवत महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
दशमस्कन्धे पुर्रार्धे रासक्रीडायां गॊपीगीतं नाॆकत्रिंशोऽध्यायः ॥